

[Duetoft]

Problemet har selvfølgelig været, at de partier, der kom med den grundholdning, at eksempelvis aktieselskaberne ikke skulle blive til noget, eller at liberaliseringen ikke skulle være nær så stor, var det lidt svært at snakke med, for det var hele grundlaget for forliget.

Men det er lidt sent, at Kristeligt Folkeparti nu stiller sig op og tror, at det skal have meget stor indflydelse på forliget. Vi har været positive – det ved jeg ikke om andre forligspartier er – over for Kristeligt Folkepartis syn på ægteskabet. Vi har sammen med hr. Dohrmann anvist en mulighed for at gennemføre det, og det kan vi måske se på.

Det grundlæggende er – sådan må det politiske liv jo være – at når nogle partier er gået sammen om at lave forlig, skal der meget, meget, meget afgørende ting til, før et sådant forligs grundholdning ændres. Jeg tror ikke, at hr. Glønborg i tide har meldt klart nok ud til, at det ville have kunnet lade sig gøre.

Formanden:

Hr. Glønborg har ordet for en kort bemærkning, og så er det landbrugsministeren.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Nu plejer hr. Duetoft dels at have en god hukkommelse, dels at høre rimelig godt efter, hvad man siger.

Jeg er lidt overrasket over, at Kristeligt Folkeparti skulle få en beskyldning for ikke at have tilkendegivet, at vi ønskede at forhandle om det her resultat.

Vi har ikke på noget tidspunkt i bund og grund taget afstand fra det forlig, der var indgået, men vi udtrykte i sommer så stor betænkelighed ved det, at vi ikke ville tilslutte os. Men hvis man vil huske, hvad der blev sagt fra vores side i sommer, og hvad jeg sagde ved første behandling, og også har hørt efter, hvad jeg har sagt i dag, vil man vide, at vi stadig væk er interesserede i at have medindflydelse på det, der sker her, men også klart har tilkendegivet, at som det ligger her, synes vi ikke, det er godt nok.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg skal af hensyn til det fremskredne tidspunkt forsøge at fatte mig i korthed og bestræbe mig meget på ikke yderligere at ophidse Tingets medlemmer.

Jeg synes, at debatten her i dag ganske tydeligt afspejler den forskellige holdning – simpelt hen: Hvor meget ønsker man af offentlig styring af et bestemt erhverv, og hvor meget ønsker man, at erhvervet og erhvervsudøverne selv kan bestemme? Det synes jeg er kommet tydeligt til udtryk, specielt ved – vel nok ikke overraskende – at Socialdemokratiet og SF udtrykker stor betænkelighed ved og bekymring over, at der overlades en større del af beslutningsansvaret til den enkelte landmand. Det er klart, at med den holdning, flertallet bag forslaget har til det, er det svært at forene sådanne fundamentale modsætninger.

Jeg er overbevist om, at der med denne betydelige liberalisering af landbrugsloven med hensyn til erhvervelse, supplerung, samdrift m.v. bliver givet dansk landbrug en tiltrængt saltvandsindsprøjtning, der kan være med til at skabe fornyet optimisme og initiativ i erhvervet. Det er jeg meget overbevist om.

Selv om jeg stadig væk vil bestræbe mig meget omhyggeligt for ikke at grave grøfter til nogen af siderne, kan det alligevel undre mig, at hr. Bjørn Westh sådan kritiserer refinansieringsordningen. Af to grunde: for det første fordi det ikke er på dagsordenen, og dernæst fordi den refinansieringsordning, Socialdemokratiet ville være med til, var betydelig dårligere. Det er helt klart erkendt, også i erhvervet.

Det er da rigtigt, at Dansk Landboudom har udtalt en vis betænkelighed, men vel mere på baggrund af, om den landbrugslov nu vil betyde fornyet dynamik i erhvervet. Det er faktisk det, vi ønsker. At det skulle lede til højere ejendomspriser, kan meget vel tænkes. Og derfor – der er en forbindelse mellem disse ting – giver det god mening, at der nu ses på, hvordan de unges etableringsmuligheder i den sammenhæng kan forbedres. Men grundlæggende er det da et absolut gode, måske det allerstørste, for de unge landmænd, at der nu skabes et lovgrundlag, som kan skabe ny dynamik i erhvervet.

Jeg vil gerne tilslutte mig, at der ikke er nogen af os, der ønsker fjerneje i dansk landbrug.

Med hensyn til det område, hr. Bjørn Westh nævnte, skovtilplantning, er det rigtigt, som det er sagt, at det er der ikke noget nyt i. Forholdet er jo det, at 70 pct. af det danske skovareal i dag kan erhverves uden bopælspligt. Der har ikke i praksis vist sig nogen interesse i udlandet for at